

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 167/2015-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. marca 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti V. D. Lasso New York, Jozefská 15, Bratislava, a spoločnosti Panonia Motion Pictures, Inc., Rockefeller Center P. O. Box 1161, New York City, N. Y. 10020, Spojené štáty americké, zastúpených Advokátskou kanceláriou Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Richarda Bauera, ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 a jeho uznesením z 30. apríla 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti V. D. Lasso New York a spoločnosti Panonia Motion Pictures, Inc., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2014 doručená sťažnosť spoločnosti V. D. Lasso New York a spoločnosti Panonia Motion Pictures, Inc. (spolu ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 a jeho uznesením z 30. apríla 2013 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Sťažnosť bola doplnená podaniami doručenými ústavnému súdu 3. a 19. marca 2014 a 28. mája 2014.

Zo sťažnosti a zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 vo veci navrhovateľa Centrum vedecko-technických informácií Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) proti odporcom LASSO – výrobné družstvo a V. D. Lasso New York rozsudkom z 24. mája 2005 rozhodol okrem iného o určení neplatnosti hospodárskej zmluvy č. 1/1990. Proti rozsudku okresného súdu podala 23. januára 2006 spoločnosť V. D. Lasso New York odvolanie. Neskôr podaním doručeným okresnému súdu 6. marca 2006 požiadal jej štatutárny zástupca [REDAKOVANÉ] o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania. Okresný súd uznesením č. k. 15 C 30/2001-125 z 15. januára 2007 zmeškanie lehoty na podanie odvolania neodpustil. Proti tomuto uzneseniu podal [REDAKOVANÉ] ako štatutárny zástupca účastníka konania odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 469/07 z 29. apríla 2008 tak, že odvolanie odmietol ako podané oneskorene.

Napokon krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co 533/2012 z 30. apríla 2013 rozhodol o odvolaní proti rozsudku okresného súdu tak, že ho odmietol ako podané oneskorene. Označené uznesenie krajského súdu sťažovateľky napadli sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Sťažovateľky v petite svojej sťažnosti žiadajú ústavný súd, aby rozhodol, že ich základné práva na „*prerokovanie vecí nestranným súdom bez zbytočných prieťahov a v ich prítomnosti zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 48 ods. 2 ústavy...*“ a právo „*na spravodlivé súdne konanie a prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru...*“ postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 a jeho uznesením z 30. apríla 2013 boli porušené.

Okrem toho sa domáhajú, aby ústavný súd uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 Co 533/2012 z 30. apríla 2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prikázal okresnému súdu a krajskému súdu, aby konali bez zbytočných prieťahov a aby zaplatili sťažovateľkám finančné zadosťučinenie v sume po 20 000 €, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie

ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľky namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 a jeho uznesením z 30. apríla 2013.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Ústavný súd zistil, že uznesením sp. zn. III. ÚS 336/2014 z 10. júna 2014 rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľiek vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 533/2012 a jeho uznesením z 30. apríla 2013; predmetná sťažnosť bola odmietnutá ako podaná oneskorene.

Z uvedeného teda vyplýva, že v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 153/2014 vystupujú identickí účastníci, ktorí sa domáhajú vyslovenia porušenia rovnakých základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru vo vzťahu k postupu a rozhodnutiu okresného súdu, ako aj postupu a rozhodnutiu krajského súdu, o ktorom už ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 336/2014 z 10. júna 2014. Inými slovami, sťažovateľky sa domáhajú toho, aby ústavný súd konal vo veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol, bez toho, aby sa zmenili podmienky konania. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľiek podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2015